

209

UMOWA

między Rzeczpospolitą Polską a Socjalistyczną Republiką Wietnamu w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji,

sporządzona w Warszawie dnia 31 sierpnia 1994 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 31 sierpnia 1994 r. w Warszawie została sporządzona Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Socjalistyczną Republiką Wietnamu w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji w następującym brzmieniu:

UMOWA

między Rzeczpospolitą Polską a Socjalistyczną Republiką Wietnamu w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji

Rzeczpospolita Polska i Socjalistyczna Republika Wietnamu (zwane dalej „Umawiającymi się Stronami”),

dążąc do rozszerzenia współpracy gospodarczej z wzajemną korzyścią dla obu Państw,

mając na celu stworzenie i utrzymanie korzystnych warunków do inwestowania przez inwestorów jednej Umawiającej się Strony na terytorium drugiej Umawiającej się Strony,

uznając, że popieranie i wzajemna ochrona inwestycji zgodnie z niniejszą umową przyczyni się do ożywienia działalności gospodarczej w tej dziedzinie,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Definicje

W rozumieniu niniejszej umowy:

- 1) pojęcie „inwestycje” oznacza wszelkie mienie zainwestowane w ramach działalności gospodarczej przez inwestora jednej Umawiającej się Strony na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, zgodnie z ustawodawstwem i przepisami drugiej Umawiającej się Strony, i obejmuje w szczególności, ale nie wyłącznie:
 - a) własność ruchomości i nieruchomości, jak również wszelkie inne prawa majątkowe, takie jak służebność, hipoteka, kupieckie prawo zatrzymania, zastaw,
 - b) akcje, udziały i wierzytelności spółek lub wszelkie inne rodzaje udziałów w spółkach,
 - c) roszczenia pieniężne lub roszczenia do innych świadczeń mających wartość ekonomiczną,
 - d) prawa własności intelektualnej, w tym prawa autorskie, znaki handlowe, patenty, wzory przemysłowe, technologia produkcji, tajemnice handlowe, nazwy handlowe i *goodwill*, związane z inwestycją,
 - e) prawa przyznane z mocy prawa lub umowy i licencje oraz zezwolenia, w tym koncesje, na poszukiwanie, wydobywanie, uprawę lub eksploatację zasobów naturalnych;zmiana formy, w jakiej mienie zostało zainwestowane, nie zmienia je charakteru jako inwestycji;

- 2) pojęcie „inwestor” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która inwestuje na terytorium drugiej Umawiającej się Strony:
 - a) określenie „osoba fizyczna” oznacza osobę fizyczną posiadającą obywatelstwo danej Umawiającej się Strony,
 - b) określenie „osoba prawna” oznacza, w odniesieniu do każdej Umawiającej się Strony, każdą jednostkę utworzoną lub zorganizowaną i uznaną za osobę prawną zgodnie z jej ustawodawstwem;
- 3) określenie „przychody” oznacza kwoty uzyskane z inwestycji, a w szczególności, choć nie wyłącznie, obejmuje zyski, odsetki, dochody z kapitału, dywidendy, należności licencyjne i honoraria.

Artykuł 2

Popieranie i dopuszczanie inwestycji

1. Każda z Umawiających się Stron będzie popierać i stwarzać korzystne warunki na swoim terytorium dla inwestycji inwestorów drugiej Umawiającej się Strony i będzie dopuszczać takie inwestycje zgodnie ze swoim ustawodawstwem i przepisami.

2. Inwestycjom dokonywanym przez inwestorów każdej z Umawiających się Stron będzie przyznane uczciwe i sprawiedliwe traktowanie oraz pełna ochrona i bezpieczeństwo na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 3

Klauzula najwyższego uprzywilejowania

1. Umawiająca się Strona przyzna na swoim terytorium inwestycjom i przychodom inwestorów drugiej Umawiającej się Strony uczciwe i sprawiedliwe traktowanie, nie mniej korzystne niż traktowanie, jakie przyzna ona inwestycjom i przychodom inwestorów jakiegokolwiek państwa trzeciego.

2. Każda Umawiająca się Strona przyzna na swoim terytorium inwestorom drugiej Umawiającej się Strony, w odniesieniu do zarządzania, utrzymania, użytkowania, czerpania korzyści lub dysponowania inwestycjami, uczciwe i sprawiedliwe traktowanie, nie mniej korzystne niż traktowanie, jakie przyzna ona inwestorom jakiegokolwiek państwa trzeciego.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 tego artykułu nie mogą być rozumiane jako zobowiązujące jedną Umawiającą się Stronę do przyznania inwestorom drugiej Umawiającej się Strony korzyści dotyczących traktowania, preferencji lub przywilejów wynikających z:

- a) jakiegokolwiek unii celnej lub strefy wolnego handlu albo unii monetarnej lub podobnych umów międzynarodowych prowadzących do takich unii lub instytucji, albo innych form współpracy regionalnej, których jedna z Umawiających się Stron jest lub może zostać stroną;
- b) jakiegokolwiek międzynarodowej umowy lub porozumienia dotyczącego w całości lub głównie spraw podatkowych.

Artykuł 4

Odszkodowanie za straty

1. Inwestorom jednej Umawiającej się Strony, których inwestycje na terytorium drugiej Umawiającej się Strony doznają uszczerbku z powodu wojny lub innego konfliktu zbrojnego, rewolucji, stanu wyjątkowego, rewolty, powstania lub buntu na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, będzie przyznane przez tę drugą Umawiającą się Stronę — odnośnie do odtworzenia, odszkodowania, kompensaty lub innego uregulowania — traktowanie nie mniej korzystne niż to, które druga Umawiająca się Strona przyzna inwestorom państwa trzeciego.

2. Bez uszczerbku dla postanowień ustępu 1 tego artykułu inwestorom jednej Umawiającej się Strony, którzy na skutek opisanych w tym ustępie wydarzeń poniosą straty na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, wynikające z:

- a) zarekwirowania ich majątku przez jej siły zbrojne lub władze,
- b) zniszczenia ich majątku przez jej siły zbrojne lub władze, które nie było spowodowane akcją bojową ani nie było potrzebne ze względu na konieczność sytuacji,

będzie przyznane sprawiedliwe i stosowne odszkodowanie z tytułu strat poniesionych w wyniku zarekwirowania lub zniszczenia majątku. Uzyskane kwoty będą podlegały swobodnemu transferowi w wymiennej walucie i bez zbędnej zwłoki.

Artykuł 5

Wywłaszczenie

1. Inwestycje dokonane przez inwestorów jednej Umawiającej się Strony nie będą podlegały nacjonalizacji, wywłaszczeniu ani nie będą poddane środkom wywołującym skutki równoznaczne nacjonalizacji lub wywłaszczeniu (zwane dalej „wywłaszczeniem”) na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, chyba że nastąpi to w interesie publicznym. Wywłaszczenie może być dokonane zgodnie z właściwą procedurą prawną, na zasadzie niedyskryminacji oraz za niezwłocznym, właściwym i rzeczywistym odszkodowaniem. Odszkodowanie takie będzie odpowiadało wartości wywłaszczonej inwestycji bezpośrednio przed wywłaszczeniem lub gdy zagrożenie wywłaszczeniem stało się publicznie wiadome i będzie obejmować odsetki od daty wywłaszczenia, będzie ono wypłacone bez zwłoki, będzie efektywnie wykonalne oraz będzie podlegało wolnemu transferowi w walucie wymiennej.

2. Inwestorowi będzie przysługiwało uprawnienie do niezwłocznego zbadania jego sprawy przez sądowy lub inny niezależny organ tej Umawiającej się Strony oraz ustalenia wartości inwestycji zgodnie z zasadami określonymi w tym artykule.

3. Postanowienia ustępu 1 tego artykułu mają również zastosowanie w przypadku, gdy Umawiająca się Strona

wywłaszczy mienie spółki utworzonej na jej terytorium zgodnie z jej prawem i w której inwestorzy drugiej Umawiającej się Strony posiadają udziały.

Artykuł 6

Transfery

1. Umawiające się Strony gwarantują transfer płatności związanych z inwestycjami i przychodami. Transfery będą dokonywane w walucie wymiennej bez ograniczeń i zbędnej zwłoki. Takie transfery będą obejmować w szczególności, ale nie wyłącznie:

- a) kapitał i kwoty dodatkowe, niezbędne dla utrzymania lub rozszerzenia inwestycji,
- b) zyski, odsetki, dywidendy i inny bieżący dochód,
- c) kwoty na spłatę pożyczek,
- d) należności licencyjne i honoraria,
- e) kwoty ze sprzedaży lub likwidacji inwestycji,
- f) wynagrodzenia osób fizycznych zatrudnionych zgodnie z ustawodawstwami i innymi przepisami Umawiającej się Strony, w której inwestycja została dokonana.

2. W rozumieniu niniejszej umowy, jeżeli nie będzie innych uzgodnień, kursem wymiany będzie kurs obowiązujący dla bieżących transakcji w dniu dokonania transferu.

Artykuł 7

Subrogacja praw

1. Jeżeli jedna Umawiająca się Strona lub upoważniona przez nią agencja dokona płatności na rzecz własnego inwestora w ramach gwarancji udzielonej w związku z inwestycją dokonaną na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, to druga Umawiająca się Strona uzna:

- a) ważność każdego prawa lub roszczenia inwestora przez pierwszą Umawiającą się Stronę lub jej upoważnioną agencję, która dokonała płatności, pod warunkiem że do przejęcia praw doszło zgodnie z ustawodawstwem lub w wyniku czynności prawnych w tym państwie, oraz
- b) że Umawiająca się Strona lub jej upoważniona agencja, która dokonała płatności, jest uprawniona z tytułu subrogacji do wykonywania praw i dochodzenia roszczeń inwestora i przejęcia zobowiązań dotyczących inwestycji.

2. Przejęte prawa lub roszczenia nie mogą przewyższać pierwotnych praw lub roszczeń inwestora.

Artykuł 8

Rozstrzygnięcie sporów inwestycyjnych między Umawiającą się Stroną a inwestorem drugiej Umawiającej się Strony

1. Każdy spór, który może powstać między inwestorem jednej Umawiającej się Strony a drugą Umawiającą się Stroną, związany z inwestycjami wykonanymi na terytorium tej drugiej Umawiającej się Strony, będzie rozstrzygany między stronami sporu w drodze negocjacji.

2. Jeżeli spór między inwestorem jednej Umawiającej się Strony a drugą Umawiającą się Stroną nie zostanie rozstrzygnięty w ciągu sześciu miesięcy, to inwestor będzie miał prawo przedłożyć spór:

- a) sądowi krajowemu w państwie, w którym została dokonana inwestycja,

- b) Międzynarodowemu Ośrodkowi Rozstrzygania Sporów Inwestycyjnych (ICSID) zgodnie z postanowieniami Konwencji o rozstrzyganiu sporów inwestycyjnych między państwami a obywatelami innych państw, otwartej do podpisu w Waszyngtonie D.C. dnia 18 marca 1965 r., w przypadku gdy obie Umawiające się Strony staną się stronami tej konwencji, lub
- c) arbitrowi lub międzynarodowemu trybunałowi arbitrażowemu *ad hoc*, utworzonemu zgodnie z Regulaminem arbitrażowym Komisji Organizacji Narodów Zjednoczonych do Spraw Międzynarodowego Prawa Handlowego (UNCITRAL). Strony sporu mogą w drodze pisemnej wprowadzić zmiany w tym regulaminie. Wyrok arbitrażowy będzie ostateczny i wiążący obie strony sporu.

Artykuł 9

Rozstrzygnięcie sporów między Umawiającymi się Stronami

1. Spory między Umawiającymi się Stronami dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszej umowy będą rozstrzygane w miarę możliwości w drodze konsultacji lub negocjacji.

2. Jeżeli spór nie będzie rozstrzygnięty w ten sposób w ciągu sześciu miesięcy, to zostanie on przedłożony na żądanie jednej z Umawiających się Stron trybunałowi arbitrażowemu zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu.

3. Trybunał arbitrażowy będzie utworzony dla każdej sprawy oddzielnie w następujący sposób. W ciągu dwóch miesięcy od żądania rozstrzygnięcia sprawy w drodze arbitrażowej każda Umawiająca się Strona wyznaczy jednego arbitra. Ci dwaj arbitrzy wybiorą obywatela trzeciego państwa, który po zatwierdzeniu przez obie Umawiające się Strony będzie mianowany przewodniczącym trybunału (zwanym dalej „przewodniczącym”). Przewodniczący będzie mianowany w ciągu trzech miesięcy, licząc od dnia wyznaczenia dwóch arbitrów.

4. Jeżeli wymagane nominacje nie zostaną dokonane w terminach, o których mowa w ustępie 3 tego artykułu, to o ich dokonanie może być poproszony Przewodniczący Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości. Jeżeli Przewodniczący jest obywatelem jednej z Umawiających się Stron lub jeżeli z innej przyczyny nie może spełnić prośby, o dokonanie nominacji będzie poproszony Wiceprzewodniczący Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości. Jeżeli również Wiceprzewodniczący jest obywatelem jednej z Umawiających się Stron lub jeżeli z innej przyczyny nie może spełnić prośby, to o dokonanie wymaganych nominacji będzie poproszony najstarszy rangą sędzia Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości, który nie jest obywatelem żadnej z Umawiających się Stron.

5. Trybunał arbitrażowy wydaje wyrok większością głosów. Taki wyrok jest wiążący. Każda Umawiająca się Strona pokrywa koszty swojego arbitra oraz koszty własnego udziału w postępowaniu arbitrażowym; koszty przewodniczącego oraz inne koszty pokrywają Umawiające się Strony w równych częściach. Trybunał arbitrażowy ustala własny regulamin postępowania arbitrażowego.

Po zaznajomieniu się z powyższą umową, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych;
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona;
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 8 listopada 1994 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *A. Olechowski*

Artykuł 10

Stosowanie innych norm i zobowiązań szczególnych

1. Jeżeli jakaś sprawa jest uregulowana zarówno w niniejszej umowie, jak i w innej umowie międzynarodowej, której stronami są Umawiające się Strony, żadne postanowienie niniejszej umowy nie będzie stanowiło przeszkody, aby Umawiająca się Strona lub jej inwestor, dokonujący inwestycji na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, korzystali z postanowień bardziej korzystnych.

2. Jeżeli traktowanie przyznane inwestorowi jednej Umawiającej się Strony przez drugą Umawiającą się Stronę zgodnie z jej ustawodawstwem jest bardziej korzystne od traktowania uregulowanego niniejszą umową, to będzie miało zastosowanie traktowanie bardziej korzystne.

Artykuł 11

Zakres stosowania umowy

Postanowienia niniejszej umowy będą miały zastosowanie do inwestycji, które będą dokonane przez inwestorów jednej Umawiającej się Strony na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, po jej wejściu w życie.

Artykuł 12

Wejście w życie, okres ważności, wypowiedzenie

1. Każda Umawiająca się Strona poinformuje pisemnie drugą Umawiającą się Stronę w drodze dyplomatycznej o spełnieniu jej wymogów konstytucyjnych dla wejścia w życie niniejszej umowy. Niniejsza umowa wejdzie w życie z datą noty późniejszej.

2. Niniejsza umowa pozostanie w mocy przez okres dziesięciu lat i będzie obowiązywać przez dalsze okresy, jeżeli jedna z Umawiających się Stron nie poinformuje drugiej Umawiającej się Strony, w terminie jednego roku przed upływem pierwotnego lub kolejnego okresu, o intencji wypowiedzenia umowy.

3. W odniesieniu do inwestycji dokonanych przed wypowiedzeniem niniejszej umowy jej postanowienia pozostaną w mocy przez okres dziesięciu lat od daty wygaśnięcia jej ważności.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni, podpisali niniejszą umowę.

Sporządzono w Warszawie dnia 31 sierpnia 1994 r. w dwóch jednakowo brzmiących egzemplarzach, w językach polskim, wietnamskim i angielskim, przy czym wszystkie teksty mają jednakową moc.

W przypadku rozbieżności przy interpretacji, tekst angielski będzie rozstrzygający.

W imieniu
Rzeczypospolitej Polskiej
R. Michalski

w imieniu Socjalistycznej
Republiki Wietnamu
Pham Van Trong

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

L.S.